

Bilag 4.

DSK

Landsforeningen af Grovvarehandlende

Den 1. december 1972.

Landsforeningen af Grovvarehandlende, der er organisation for den private grovvare-detailhandel (kornkøbmænd, møllere og korn/foderstofhandlere) tillader sig herved at rette henvendelse til folketingsudvalget vedr. skattemæssig opgørelse af varelagre m. v., idet vi gerne vil anføre, hvilke virkninger den påtænkte ændring i reglerne om nedskrivning på varer, der er købt på bindende kontrakt, vil få for grovvarebranchen.

En meget væsentlig del af branchens omsætning sker i importerede varer (oliekager, fodermidler og gødning), hvis priser er meget konjunkturbestemte.

Det kan nævnes, at prisudsving på 40-50 pct. fra sæson til sæson og fra år til år på ingen måde er unormalt. For øjeblikket registreres prisvariationer på 200-300 pct. på visse foderstoffer i forhold til prisniveauet i foråret 1972.

De nævnte varer indkøbes hovedsagelig på kontrakt (terminskøb) til successiv levering. Prisudsvingene er begrundet i, at udbudet og efterspørgslen ændres fra sæson til sæson. Der er tale om landbrugsproducerede varer, hvis udbud er afhængig af bl. a. de skiftende klimatiske forhold. Ligeledes er efterspørgslen reguleret af det danske landbrugs produktionsvilkår.

En stor dansk kornhøst mindsker forbruget af udenlandske olieklager m. v., og gode afsætningsmuligheder for animalske produkter øger efterspørgslen og forbruget af foderstoffer.

De argumenter, der hidtil har været for etableringen og opretholdelsen af den omhandlede nedskrivningsmulighed, herunder prisfaldsrisikoen, er således fortsat fuldtud til stede i grovvarebranchen.

Vi skal derfor primært henstille til udvalget at opretholde de gældende afskrivningsregler på varer købt på bindende kontrakt.

Skulle der ikke være politisk mulighed for at opretholde de hidtidige regler, vil vi meget kraftigt henstille, at afviklingsperioden bliver udvidet fra de foreslåede 2 år til minimum 5 år.

Grovvarebranchens indtjenings- og likviditetsforhold er meget nært tilknyttet de vilkår, der er gældende for landbruget. Dvs. rentabiliteten har gennem flere år været meget lav, og ikke mindst har likviditeten været under stærkt pres som følge af landmændenes store kreditbehov.

Det er helt almindeligt, at en grovvareforretning har bundet mellem en trediedel og halvdelen af årsomsætningen i udestående fordringer hos kunderne. Landbrugets kreditbehov har desværre ikke været aftagende, og øgede investeringer i erhvervet i forbindelse med Danmarks tilslutning til EF giver ikke forhåbninger om en snarlig mulighed for en forbedret likviditet. Samtidig må også forventes øgede investeringer hos grovvarebranchen selv. Finansieringsmulighederne er for branchen ikke gunstige, hvorfor en forholdsvis stor likvid egenkapital er en nødvendighed.

En meget hurtig afvikling af den likviditetsreserve, som nedskrivning af varer på kontrakter har givet, kan bringe grovvarebranchens forretninger ud i en likviditetskrise, som mange ikke vil være i stand til at overvinde.

Det er en kendsgerning, at selv mindre og mellemstore forretninger har udnyttet den omhandlede nedskrivningsmulighed således, at der ved en afvikling af reglen skal indtægtsføres flere hundrede tusinde kroner.

Det heraf følgende øgede skattekrav, frygter vi, vil blive umuligt at honorere.

Vi beder om, at man i vurderingen af disse specielle forhold for vor branche medtager, at branchens funktion som leverandør af råstoffer til dansk landbrug i realiteten